

LA LUDOPATIA ÉS UNA MALALTIA

Així està reconeguda per l'OMS (Organització Mundial de la Salut) i, com a tal, té els seus símptomes.

Aquests signes van ser arreplegats per l'Associació Americana de Psiquiatria, que va manifestar el següent:

“Hi ha hagut un increment d'evidències consistents en el fet que **jugar activa el sistema cerebral de recompensa** de forma similar a com ho fan les drogues d'abús, i que provoca una patologia els **símptomes clínics** de la qual són **comparables als que provoquen les drogues**”.



SOL·LICITA TALLERS DE PREVENCIÓ

UNITAT DE PREVENCIÓ COMUNITÀRIA EN CONDUCTES ADDICTIVES

Ajuntament de Paterna - Regidoria de Sanitat

Pl. del Poble, 1, 1er pis.

Telèfon: 96 305 30 39

hernandez.cris@ayto-paterna.es

www.paterna.es

www.paterna.es



INSERT COIN



OBLIDA'T
DEL JOC.
NO SIGUES
LOSER.

CAMPANYA DE PREVENCIÓ
DE L'ADDICCIÓ AL JOC ONLINE

SIGNES DE LA LUDOPATIA

L'Associació Americana de Psiquiatria estableix que tenir cinc o més d'aquests signes suposa patir ludopatia:

Cometre delictes per a aconseguir diners per a jugar.

Sentir-se inquiet o irritable en tractar de jugar menys o deixar de jugar.

Jugar per a escapar dels problemes o de sentiments de tristesa o ansietat.

Apostar majors quantitats de diners per a intentar recuperar les pèrdues prèvies.

Perdre el treball, una relació o oportunitats en els estudis o en la carrera a causa del joc.

Mentir sobre la quantitat de temps o diners gastada en el joc.

Fer molts intents infructuosos per jugar menys o deixar de jugar.

Necessitat de demanar diners prestats a causa de les pèrdues ocasionades pel joc.

Necessitat d'apostar quantitats cada vegada més grans de diners per a sentir excitació.

Passar molt de temps pensant en el joc, com recordar experiències passades o formes d'aconseguir més diners amb que jugar.



EL JOC ONLINE

Les xifres d'afectats per la ludopatia han augmentat des que l'any 2011 **es va legalitzar el joc en línia**. Cada vegada, arriba un major nombre de joves als serveis de tractament de la ludopatia.

Les principals causes de l'addicció entre els més joves semblen estar relacionades amb el joc en línia a causa de la seua **accessibilitat, així com la immediatesa del resultat en molts tipus d'apostes**.

Al costat d'aquesta nova situació social, també cal tenir en compte les característiques de les persones. La **impulsivitat** n'és una d'elles, que és major en els més joves. També ha influït en l'augment d'aquest problema entre els joves **l'ús d'esportistes i famosos que promocionen aquests tipus de jocs, i que són percebuts pels joves com a models a seguir**.

ADDICTE/A AL JOC

En primer lloc, cal recalcar que tots els addictes al joc **comencen guanyant diners amb les apostes**.

En segon lloc, que aquests jocs nous reparteixen més diners que uns altres, com les loteries, encara que sempre menys del que recapten. De manera que, encara que es guanye al principi, **a la llarga sempre es perd**, perquè el joc està organitzat per a obtenir beneficis econòmics per part de qui el gestiona i a costa dels qui aposten.

En tercer lloc, tots tendim a recordar quan ens va bé en alguna cosa (és un biaix cognitiu que ens manté l'autoestima), sobretot si fa un temps que ha passat, en aquest cas es minimitzen els efectes negatius, de manera que, si es juga en excés (i, per tant la probabilitat de perdre és major) recordem molt millor els guanys que les pèrdues, encara que **el balanç global siga negatiu**.



PER ÚLTIM

Hi ha jocs que disposen d'estratègies per a dur a terme el joc i aquestes tendeixen a sobreestimar la capacitat que es té d'obtenir-hi beneficis, la qual cosa **ens impulsa a cometre riscos** que no assumiríem si no pensàrem que tenim més habilitat que els altres per a jugar. I, al final, assumir els riscos condueix a dur a terme un patró de joc excessiu i açò a les inevitables pèrdues.

En qualsevol cas, sempre cal ressaltar que **el joc en si mateix és una activitat addictiva** i que, per tant, sempre estem en risc pel sol fet de jugar; molt més si es fa en excés. No obstant açò, no tots els jocs són iguals, sinó que hi ha jocs que són més addictius que uns altres. Malgrat açò, el jugador patològic sol jugar-ne a varis i açò, evidentment, agreuja el problema.